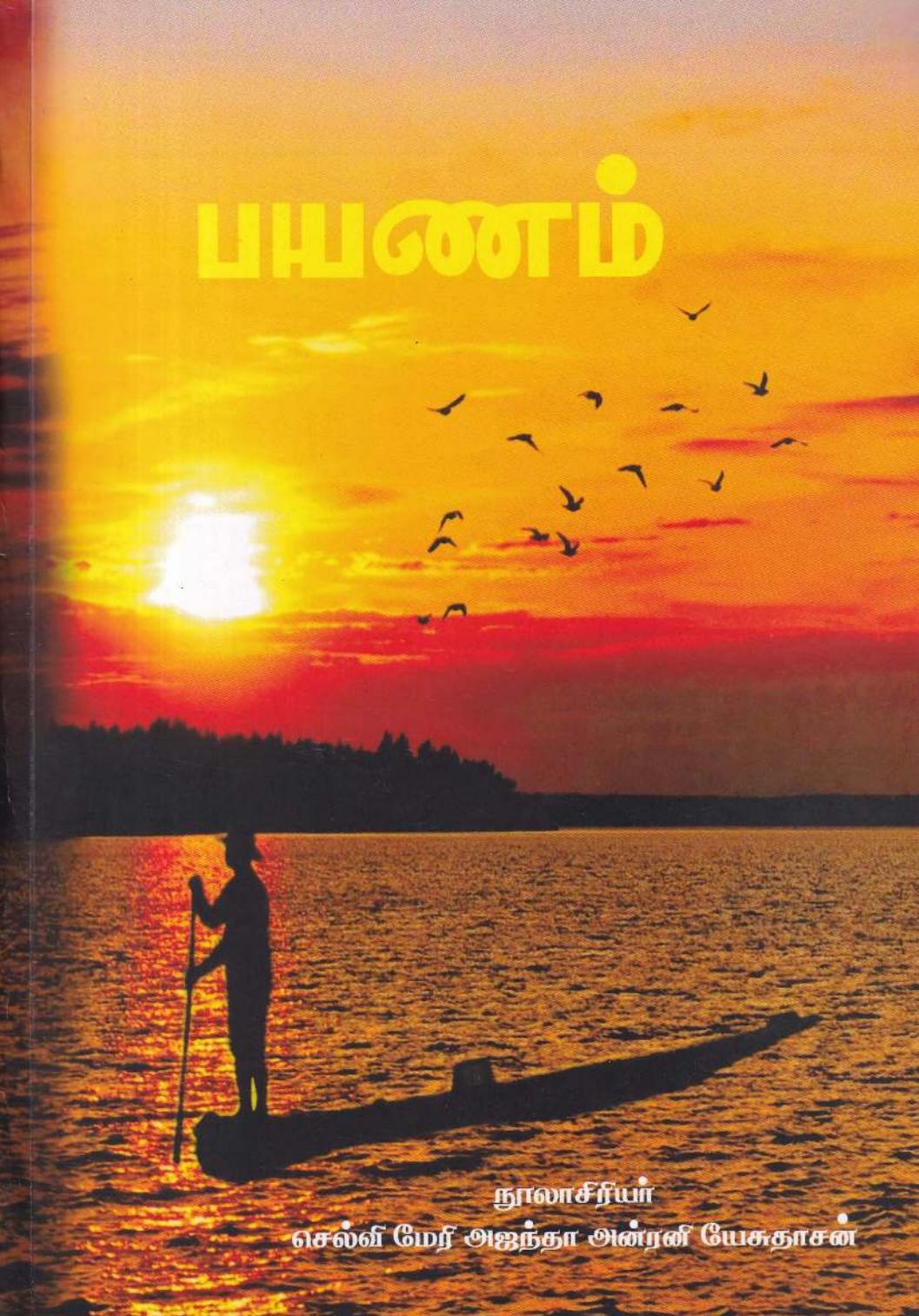

பழனம்

நாளைச்சியர்

செல்வி மேரி அஜந்தா அன்றை யேசுதாசன்

பயணம்

கவிதைத் தொகுப்பு

அ. மேரி அஜந்தா

நால் வியரங்

கவிதைத் தொகுதி	: பயணம்
கவிஞர்	: அ. மேறி அஜந்தா
தொடர்புக்கு	: 4ம் வட்டாரம், எழுவெதிவு
பதிப்பு உரிமை	: அ. மேறி அஜந்தா
வெளியீடு	: எழுவெதிவு
பக்கம்	: viii + 55
அச்சுப்பதிப்பு	: சுரவனா அச்சுகம் யாழியாணம்
விலை	: ரூபா 280/-
கவிஞரின் ஏணையநால்கள் :	கவிமதை (2011)
	சொல்லவேணும் சொற்கள் (2013)
ISBN	: 978-955-43869-0-7

சமர்ப்பணம்

தன்னை மெழுகாக்க என்னை
தரணியிலே வாழவைத்த
கைவலஞ்சு நகரான - என்
தந்தைக்கு ஸராண்டு நினைவாக
இத் தொகுப்பு சமர்ப்பணம்.

அண்ணதுரை

கடவலைகள் தாலாட்டும் எழில்நிறை தவாம் எழுவை தீவிலே உதித்த அன்றனி யேசுதாசன் மேரி அஜந்தா ஒரு சிறந்த கவிஞர். இவர் என்னிடம் கல்வி பயின்ற மாணவி. கல்வி பயிலும் காலத்திலேயே தன்னுடைய பல்வேறு ஆற்றல்களை சிறப்பாக வெளிப் படுத்தியவர். இன்னும் தொடர்ந்து தனது திறமைகளை வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். மனித வாழ்விலே அவருடைய பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை நிகழ்கின்ற பல்வேறு சம்பவங்களை தனது பாணியிலே கவியாக வடித்துள்ளார். மிகவும் சிறப்பாக கருத்தாழும் மிக்க சொற்களாலே அந்த கவிதைகளை புனைந்துள்ளார். இந்நூல் எல்லோருக்கும் பல நன்மைகளை அளிக்கும் என நம்புகிறேன். பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் இந்நூலை தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்ற நூலாசிரி யருக்கு எனது நன்றிகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தொடர்ந்தும் நூலாசிரியர் பல நூல்களை வெளியிட இறையருள் துணைநிற்பதாக.

Ms. ஜகநந்தினி முத்துக்குமாரு
ஆசிரியர்

யா/ வயாவினான் மத்திய கல்லூரி
(HNDA, HNDE, English Trained (spl), PGDE)

ஆச்சிசெய்த

“கவி மழை” மூலம் தனது இலக்கிய பயணத்தை ஆரம்பித்த செல்வி. அன்றனி யேசுதாசன் மேரி அஜந்தா எனது மாணவியென்பதில் அக மகிழ்வடைகின்றேன் ஆரம்பப் பள்ளியில் இருந்து தமிழில் ஆர்வம் உடையவராக மட்டும் நிற்காது கட்டுரை, சிறுகதையாக்கம் என்பவற்றில் தன் திறமையை அடையாளப்படுத்தி வெற்றி கண்டவர்.

இச் சிறிய தீவை பெருமைப்படுத்தியதோடு மாத்திரமல்லாது. தனது கவிதை தொடர்கள் மூலம் சமூக வாழ்வியலின் அவலங்கள், இன்பங்கள், துண்பங்களை சரமாரியாக பகிர்ந்து கொண்டவர். இன்றைய நாளில் அவரது உள்ளக்கிடக்கை மூலம் வெளிவரும் “பயணம்” தொகுப்பானது சிறப்பாக அமையவும், தொடர்ந்து ஆக்கங்கள் வெளிவரவும் இறைவனின் ஆசி வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

“வாழ்க வளமுடன்”

முருகோ. சுந்தரியசீலன்
 கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்.
 ஷ்ரீகாவர்றுரை.

வாழ்த்துச்செய்த

கவிஞரின் உள்ளத்திலிருந்து பொங்கி வழியும் உணர்ச்சியே கவிதையாகும், அவ் உணர்வுகளுக்கு எழுத்தருவம் கொடுக்கின்றபோது, கவிதை உருவாகின்றது. இந்தவகையில் சமூக உணர்வுடன் எழுதப்பட்ட “பயணம்” என்கின்ற கவிதை தொகுப்பு நூல் வடிவம் பெற்று, வெளிவருவது பயன் நிறைந்த காரியமாகும்.

அந்த வகையில் இக் கவிதை ஆசிரியர் தனது படைப்புக்கள் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென்ற பேருவகையுடன் காலத்தின் தேவையறிந்து வெளியிடுவது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இவை மக்களின் கைகளில் நூலுருவாக வலம் வருகின்றவேளை அதன் முழுமையான நோக்கம் நிறைவடைகின்றது எனலாம். இவ்வாறான ஒரு படைப்பு வெளிவருவதையிட்டு எனது வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதுடன் மேலும் பல படைப்புக்களை இவ் ஆசிரியர் வெளியிடுவதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி. எழில்ரசி அன்றன் யோகநாயகம்
ரிருதூச செயலாளர், ரிருதூச செயகைம்
ஊர்காவற்றுறை

வாழ்த்துரை

ஒருவன் எழுத்தாளன் என்னும் அங்கீராம் பெறுவது எழுத்துக்களின் மீதான அவனது ஆளுமையை மட்டுமே பொறுத்தது அல்ல. அவனது என்னங்களின் மூலம் படைக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் அதைப் படிப்பவர் மீது ஏற்படுத்தும் பாதிப்பையும் வைத்தே கணக்கிடப்படுகின்றது. அந்தவகையில் கவிஞர் செல்வி அன்றனி யேசுதாசன் மேரி அஜந்தா அவர்கள் தனது தந்தையின் இரண்டாவது நினைவு தினத்தையொட்டி வெளியிடவள்ள “பயணம்” என்கின்ற கவிதை நூலானது யதார்த்தமாகவும் இக் காலத்திற்கு ஏற்றதாகவும் புனையப்பட்டுள்ளது. கவிஞர் மேரி அஜந்தா அவர்கள் இக் கவிதை நூல் மூலம் தன் பார்வையை தகுந்த முறையில் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். இன்றைய காலகட்டத்தில் சமூக தேவைப் பாடுகளை நோக்கி அவற்றின் அவசியத்திற்கு உணர்ந்து இவரது “பயணம்” நூல் வெளிவருகின்றது என்பது மிகையாகாது. அந்த வகையில் இவரது கவிதைத் தொகுப்பின் கண்ணி முயற்சி வெளியீடானது வெற்றிபெற மனமார வாழ்த்துவதோடு தொடர்ந்து பல்வேறு நூல்வடிவங்களை இவ் உலகில் படைக்க வேண்டும் என்று இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி காசிநாதன் நிருபா

காசார உத்திரியாகந்தர்
பிரதேசஸயகம் உரைகாவற்றுறை.

என்னுரை

இறைவனுக்கு நன்றி என்னை மனிதனாகப்
படைத்ததற்கு அல்ல, தமிழனாகப் படைத்ததற்கு,

ஸ்ரீம்பூஷ்டின்சில்
 ஸ்ரீத்தார்ஷட்ரிந்தாஸ்ல்லை
 நகலெல்லா வாழ்த்தையிலே
 எதிர்பும் ஓமாற்றம் அதனுடன் சூழய
 எதிர்பார்ப்பும்
 கித்துளைக்குமிகையில்
 எந்த வித எதிர்பார்ப்புமின்றி
 எனக்குள்ளிருந்த
 தீயலாமை என்ற
 திருக்கள் நீக்கிக் கொண்டு
 ஒளிகாடுத்து கூன்றும்
 என் வரங்குசில் நீல்கா
 நிலைவங்களுடன் வாழும்
 தீரையலுக்கெதிரான
 என் அப்பானிற்கு
 என் முதற் காண்கிகை.

உங்கள் கரங்களில் தவமும் “பயணம்” எனும் இக்கவிதை நூல் எனது மூன்றாவது அறுவடையாகும். முன் எனய அறுவடைக்கு நீங்களழித்த கண்ணியமான கணிவான ஒத்துழைப்புத்தான் இந்த மூன்றாவது அறுவடைக்குத் துணிவளித்து என்னைத் தூக்கி நிறுத்திய உந்து சக்தியாகும். எனவே உங்களுக்கென் உயர்வான நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இந்நூலில் ஜம்பது (50) கவிதைகளை மட்டும் தொகுத்துள்ளேன். இக்கவிதைகளை எனதும் என் இதயப் பொய்கையில் பூத்த பூக்களே ஆனால் இவைகளை எத்திலுமிருந்து வாசமும் தேனும் மட்டும் வந்தும்மைச் சேராது. மாறாக மாந்தர் மீதான பாசமும் பரிவும் பளிச்சிடும் சிலவற்றில், கண்ணிரும் செந்நிரும்

கசிந்தோடும் சிலவற்றில், ஏக்கமும் தாக்கமும் எழுந்தாடும் சிலவற்றில், என்னலும் துள்ளலும் எழுந்தாடும் சிலவற்றில், காதலும் இயற்கையெழிலும் கணிவுகாட்டும் சிலவற்றில்.

எனவே அனைத்தையும் படித்துச்சவைத்துப் போற்றுதலாயினும், தூற்றுதலாயினும், வாழ்த்துதலாயினும், வசையாகினும் எனக்குப் பரிசளித்துப் பலங்கூட்டுங்கள். நியாயமான கருத்துக்களை நிராகரிக்க மாட்டேன். நிதானித்து நிமிருறுதுணையாகக் கொள்வேன். அடுத்து இந்நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய ஆசிரியை செல்வி ஜெயநந்தினி முத்துகுமார், வாழ்த்துரை வழங்கிய திருமதி அன்றன் யோகநாகம் (செயலர், ஊர்காவற்றுறை பிரதேச செயலகம்), திரு ச. சுதர்சன (செயலாளர், ஊர்காவற்றுறை பிரதேசசபை) திரு மு. சத்தியசீலன் (கோட்டக்கல்வி அதிகாரி, ஊர்காவற்றுறை), திருமதி கா. நிருபா (கலாசார உத்தியோகத்துர் ஊர்காவற்றுறை பிரதேச செயலகம்) ஆகிய அனைவருக்கும் உயர்வான நன்றிகளை தெரிவிக்கிறேன்.

மேலும் இந்நாலை எழுதுவதற்கு எனக்கு உந்துசக்தியாக திகழ்ந்த எனது குடும்பத்திற்கு, ஆசிரியர்கள், நன்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை கூறி மீண்டும் மற்றுமொரு நாலுடன் உங்களோடு சங்கமமாகும் அவாவுடன் சிக்கனமான என்னுரையைப் பக்குவமாக நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி, வணக்கம்.

வெவண்ணல்

உங்கள் கவிஞர்

மேரி அஜந்தா அன்றனி யேசுதாசன்.

தொகுப்பின் உள்ளே...

01. தமிழ் அழகே
02. ஆயிரத்தில் ஒரு புள்ளி
03. தந்தைக்கோர் தாலாட்டு
04. ஒரு தாயின் சோகம்
05. இதுநான் உண்மை
06. கடலோரத்திலே
07. கடவுனும் நானும்
08. யார் நீ
09. தாய்மாடு
10. குழந்தைகளே நாட்டின் தலைவர்கள்
11. எங்களுக்கு சக்தி தாருங்கள்
12. சொல்லிட என் தோழியே
13. எனக்கு நீ யார்?
14. நிலவுகள் தேயலாமா?
15. யென்னென்ன சட்ப்யாருள்ளா?
16. அநாதை
17. நேரயில்லை
18. கனவுகளைக் கலைக்காதீர்
19. சுத்தியமே தீயாய் மாறு
20. இறுதித் தாலாட்டு
21. ஊருக்கு உபதேசம்
22. கொலையின்றி அமையாது உலகு
23. வேலை தேடும் வேலை
24. முகமூடி வாழ்வு
25. ஒட்டுறை காய்ந்த உலகு
26. யாருக்குத் தெரியும் என் நிலை

27. மொன விழி
28. கிரண்டாம் உலகம்
29. உணர்வு
30. தாழு செல் மேகமே
31. எழுந்திடு பெண்ணே!
32. ஏங்கி நிற்கும் நிலை
33. அன்று அறிவாய் நீ
34. கிளி யார் உள்ளர்
35. கிடு நியாயமா?
36. பேணையே ஆயதும்
37. என்னன்றும் என்னை படைத்தாய்
38. உண்மை மகனோ
39. ஏற்றம்
40. எமக்கு மட்டும் ஏன் கிந்த நிலை
41. அவையின் அழிந்த அழகு
42. நானும் எழுதுகோனும்
43. காதல்
44. காவையிடும் கோவங்கள்
45. விழி நீருக்கொரு வழி சொல்லு
46. என் மனதை கொள்ளொ கொண்டவனே!
47. கறைசேர்க்கும் கலங்கரை
48. கிராமத்து வாழ்க்கை கின்பாம்
49. நட்பு
50. பயணம்

தமிழ் அழகெ

தமிழோடு உறவாடி - என்னை
தாய் மொழியில் வசைபாட
இலக்கண வஞ்சையிலே
இன்புற்று மொழிதவள
கவியென்னும் உருவெடுத்து
காதல் இன்புறும் பேதை நான்
வையகம் போற்றிடும்
வான் போல் விரிந்திட்ட தமிழ் மொழியே
வாழ்க என் தாய் மொழி
வாழ்த்து வேன் கவியினால்
வளர்க தாய் மொழியே!

ஆயிரத்தில் ஒரு பள்ள

தவம் இன்றி பெற்ற மகனே - என்

தலைப்போன செல்வ மகனே!

தாய் என்ற தானத்தை நந்தவனே!

காசுத்தின் பாகை காட்டியோலே!

உன் மழுவை வாழுவிலே

உன் விரல் பிழுத்தாமுடக்கையிலே

எத்தனை முறையான்

என்னை மறந்திருப்பேன்....

உன் முகம் பார்த்தாலே

என் முகத்தில் சிபிப்பிக்கவாடா

எத்தனை புவ்வொகவ் கிருந்தாலும் - நீதான்டா

எனக்கு ஆயிரத்தில் ஒரு பள்ள

தந்தைக்கோர் தாலாட்டு

தாய் அன்பைப் பாடிவைத்த பாடல் நூறு - இப்
பூமியிலே வாழ்ந்திருக்கும் - ஆனால்
தந்தை பாசத்தை பாடிவைத்த பாடல்கள் - ஏதும்
என் நினைவில் வர மறுக்கிறது.
தந்தையே தெய்வம் தானென்றோம் - ஏன்
அவர் பெருமை சொல்ல சுற்றே தயங்குகின்றோம்.
இனி தந்தை புகழ் நான் சொல்வேன்

உலகிலே கால் பதிக்க
உயிராக என்னை உருமாற்றியவனே
அறிவோடு நான் வளர
அயராது உழைத்தவனே
என் குலசாமியும் நீதானையா
என் உயிர்சாமியும் நீதானையா

அடம்பிடித்து நான் கேட்டால்
கடன்பட்டு அதை வாங்கித் தருவாய்
சண்டைகள் பல செய்தாலும்
சுற்றே கோபம் கொள்ளாமல் கொஞ்சிடுவாய்
காற்றிலும் வெய்யிலிலும் தீயாய் கருகினாய்
கல்வியிலே நான் உயர்வு காண
தோல்வியில் நான் விழுகையிலே
தோழனாய் தோள் கொடுத்தவனே
ஆண்டுகள் இரண்டு நீ சென்றாலும்
அணையாது உன் நினைவு என்னைவிட்டு
உயிர் உள்ளவரை எழுதுவேன்
உன் புகழை
தந்தைக்கு நான் பாடும் முதற்பாட்டு... இந்த
தாலாட்டுப் பாட்டு தரணிகேட்டு

சிரு தாயின் சோகம்

பொத்தி பொத்தி வளர்த்த கிளி
போனது வெளிநாடு
மகனே என்று உன்னை அழைக்கவிடலே
சற்றே பேறுங்கள் என்பாய்
நோயில் நீ துழக்ககவிடலே
வெந்திடுமே எனதுள்ளாம் - என்று
பாயில் நான் படுத்திருக்கிறேன்
பார்க்க வராடியா என் மகனே!
எகலன் பசியோ என்னை வாட்டுதா
எந்தன் மகனே உன்னை பார்த்தல்
கண்முடுவேஷபா
அன்னமும் பாலும் ஊட்டுவே
ஆன்மகனே நீ கங்கு இல்லையா
விழி நீரில் வழியுதோ - உன்
முக ஒளி காண துழக்குதா
அன்னையில் பாசம் மறந்தது ஏன்பா
அன்னிய தேசுத்தில் சுந்தரத்தால்
எட்பொழு வந்திடபா
என் மகனே
விழிமுழு நான் உறங்க
விகடங்காடுத்து வழியறுப்பி வைக்க
வாய்யோ எந்தன் மகனே!

கிதுதான் உர்க்கம்

உலகம் உலகம் என்றே

உள்ளம் ஓடுது!

இந்த உண்மையைச் சொன்னால்

உள்ளம் நோக்குது!

ஆசை ஆசை என்று

இதயம் ஏங்குது!

இதை தவிர்க்கச் சொன்னால்

ஏற்க மறுக்குது!

பணம் பணம் என்று

மனம் ஓடுது!

இதை எடுத்து சொன்னால்

பகை ஆகுது

ஏக்கம் ஏக்கம் என்று

எண்ணம் வாடுது!

இதை நிறுத்தச் சொன்னால்

அடி விழுக்குது!

உண்மை நுண்மை

உலகில் மறையுது!

இதை தேடச் சொன்னால்

நெஞ்சம் மறுக்கிறது!

கடலோரத்திலே.....

அதிகாலையில் கண்விழித்து
 புன்சிரிப்பில் நிற்கையிலே
 அணலாக வந்தது செய்தியொன்று - என்னை
 அழுகையில் ஆழ்த்தியது
 மீன் பிழக்க சென்ற என் தந்தை
 கடவில் தத்தளிக்கும் செய்தி
 உள்ளாம் நொந்து
 தேழி ஓடின என் கால்கள்
 கடலோரத்தை நாழ
 காத்திருந்தேன் தந்தைக்காய்
 கடைசிவரை காணவில்லை
 கண்ணீரில் மழுகியது என்முகம்
 கடைசியில் கொண்டு வந்தனர்
 காயங்கள் பதிந்த மேனியுடன்
 மக்களை பாதுகாக்கிறோம் - என்ற
 மடந்தை திமிரில்
 மாய்த்தனர் என் தந்தை உயிரை

கடவுளும் நானும்

எனக்கும்

உனக்கும் மட்டுமேயான

போராட்டம் தூ

எனது

உள்ளாழும் உணர்வுகளும்
தினாந்தினம் சண்டையிடுகின்றன
உள்ளோடு

ஓர்

தொடர்க்கதை போன்று
இன்னும் நீத்துக் கொண்டு
போகிறது

உனது

மெளனம்!

இனியும்

எனக்கு
பொறுமையில்லை

என் என்னை

சோதிக்கிறாய்
வேதனையறுக்கிறாய்

இன்பத்தை அள்ளித் தருகிறாய்
துப்பத்தில் அதை பறிக்கிறாய்
போதும் உன் விளையாட்டு
நிறுத்திடு ஒல்லையேல்
என்னை கொன்றுவிடு

யார் நீ

மகிழ்ச்சையார்

நீ!

இதற்கு

ஒய்க்கத்தில்

ஒயங்குகின்ற

வெறும் கருவி

நீ!

வந்து போகின்ற தற்காலிக

வாழ்க்கைக்காக மிடைத்திருக்கும்

வட்டகை உடலின்

சொந்தக்காரன்

நீ!

அவனுகடயஆஸ்றக்களைக் கொண்டு

ஆச்சியப்பட ஆண்துப்பட

பார்வைக்குள் படம் பிழிக்கும்

கிரவல் விழிகளின்

உரிமைக்காரன்

நீ!

நேவிலோ பகவிலோ

வீதியிலோ வீட்டிலோ

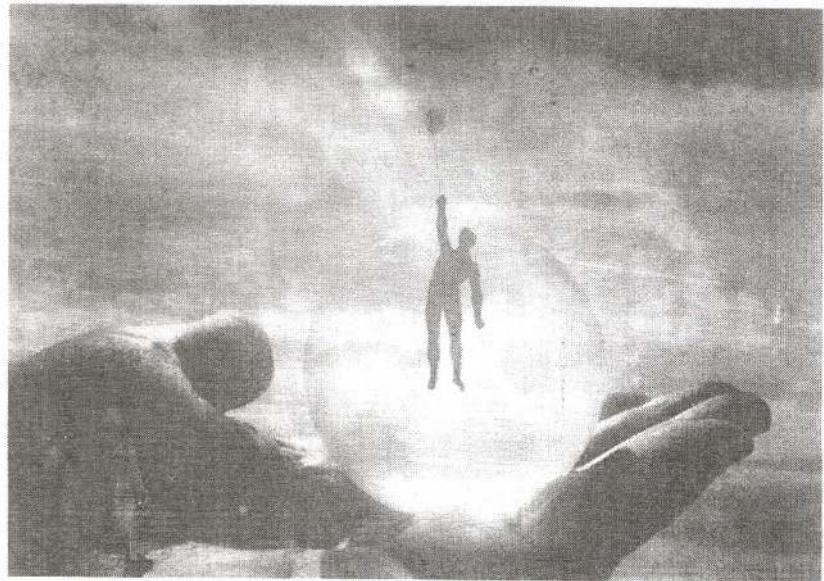
ஒன்றையிலோ முதுகையிலோ

எங்கே எப்படியா

எனத் தெரியாமல்

ஓர் கணத்தில்
 ரிரியஸ் போகிற
உதுமயிரை
உடவில் வைத்து
 பாதுகாக்கும் வெறும்
 கனிமன் உருவும்
 நி!

நினைத்துப் பார்த்தனை
 ஒரு செங்கலில் வீழ்ந்திடுவாய்
உதுஒனவங்கள் அத்தனையும்

தாய் மடி

அம்மா அம்மா - என்
ஆசையும்மா
உந்தன் வயர் சொல்லும்
உன் பள்ளள நான்
மடியோறம் அதைத்தவணே
மார்போறம் பாவுரம்யவணே
மாடும்து துயில் கொள்ள ந்தனக்கையிலே
மறுகனமே மறைந்தவணே
நஞ்சிலே உன் ந்தனவே
நங்கழ்ந்தே ஒன்றைக்கும்

குழந்தைகளே நாட்டின் தலைவர்கள்

இயற்கையின் வடிவமாம்

இந்து சமுத்திரம் - அதன்
நித்திலமாய் விளங்கும் முத்துக்கள் - நாம்
நிமிந்த நன்னாட்டின்
நிகரற்ற செல்வங்கள்

ஏடுகளில் வரைந்துள்ள சரைக்காயை கவைக்கவா?

ஏழை நாம் ஒரு வயிற்று பசிக்காக உழைக்கவா?
கேடுகெட்ட உலகினிலே கேட்டும் வரம் இதுதான்
கூடுகளில் அடைபட்ட குருவிகளாய் நாமும்

மேடுபள்ளம் பாகுபாடு பார்ப்பவர்கள் எங்கள்

மேணியிலே கூமையேற்ற மறுக்கவில்லை ஜூயா!
ஆடுகின்ற ஆட்டமெல்லாம் அடங்கித்தான் தீரும்
ஆண்டவனின் ஓர் தீர்ப்பு வந்துதான் சேரும்
உண்மையில் தியாகிகள் நீங்கள் தான்
உமக்கு இவ்வுலகம் செய்தது போதும்

நாளை நீதான் உலகத்தை இயக்கப் போகிறாய்
எப்படி என்று கேட்கிறாயா?

இன்று வண்முறையைக் கண்டு பயப்படுவிறாய் - நா
நாளை நிச்சயம் மண்ணை ஆளப் போகிறாய்
உன்னைப் பார்க்க மறுத்த கண்கள்
உன்னை மட்டும் தேடும்!

உதவ மறுத்த கைகள் - நாளை
உன்னிடம் கையேந்தும்
வரமறுத்த கால்கள் - உன்னிடம்
மண்டியிடும்

இருண்டு விட்ட - உன்
வாழ்வின் விடிவெள்ளி நீதானோடு

பிறந்த மண்ணின்

பெயர் மட்டும் தெரிந்து
கற்பணையில் உன்
தாய் மண்ணைக் களவு காணும்
தலைமகனே எழுந்து வா - நாளை
தலைவன் நீதானாடா நம் தேசத்தில்

எங்களுக்கு சுத்தி தொருங்கள்

தமிழ் அழுதே வணக்கம்
உன்னை தலை வணங்கி
வந்தனம் சொல்வதில்
ஏன் இத்தனை தயக்கம்
எப்போது உள்க்கு பின்ககம்
இந்நாட்டில் எமக்கு எப்போது கிடைக்கும்
இணக்கம்

பசியாற்ற எம்மிடம் பணமில்லை
பார்த்தபிறகும் மனமிரங்குவார் யாருமில்லை
பாரினிலே பிறந்தோம் நாங்கள்
ஏழையின் வயிற்றில் வறுமை
எனும் பிள்ளைகளாக
இன்று நாம்
உயிரோடு அலையும்
நடை பின்மாய்
விதியோடு விளையாடும்
பொம்மைகளாய்
வீதியில் நாமும்
அலைகிறோம்
விடியலுக்காக ஏங்குகிறோம்

இதயமெனும் தாளெடுத்து
 கண்ணீரால்நாமெழுதி
 விண்ணப்பம் ஒன்று தருகிறோம்
 விரைந்து ஒரு பதில் தாருங்கள்
 தமிழ் தந்தையை இழந்த அநாதைகள்
 சிறகினை விரிப்பதற்கு
 சக்தி தாருங்கள் எமக்கு
 வீதியில் இறங்கும் போது
 நிறமற்ற பயத்தினுள்
 மனம் அமிழ்ந்து போகிறது
 மறுக்கப்பட்ட எம் உரிமைக்குரல்
 ஒலிக்கவில்லையா உங்கள் செவிகளில்
 எங்கள் உரிமை குரல்கள்
 அன்று
 உலமையாகி போனது மேன்
 இன்று
 விழித்து கொண்ட மானிடரே!
 விரைந்து வாருங்கள்
 எம் உரிமைக்கு பலம் தாருங்கள்

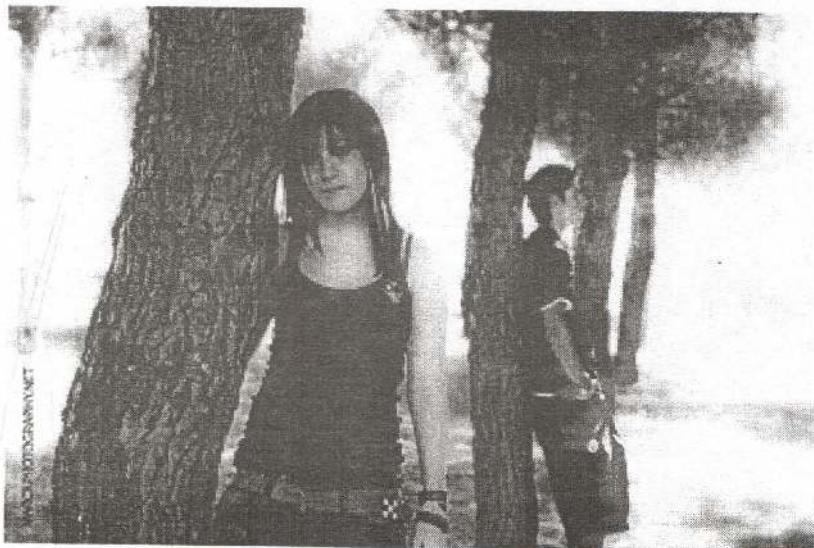
சொல்லடி என் தோழியே

அடர்ந்த உன் மேனியில்
 ஆசை கொண்டவள் நான்
 நீண்ட உன்னீல ஆடையில்
 நீந்த விரும்பியவள் நான்
 தரைக்கும் உனக்குமான காதலை
 எட்டி நின்று இரசித்திருப்பேன்
 கோபத்தில் நீ கொந்தளிப்பாய்
 அமைதியிலே அழகுத்துயில் கொள்வாய்
 அதனால் தான் நான் உன்மீது
 தோழமை கொண்டேன் தோழியே!
 அதை நீ அறிவாய் நன்கு

 கோபத்தில் கொந்தளிக்கின்றேன் - இன்று
 நீயோ அமைதியாய் இருக்கிறும்போது தோழியே!
 ஆடவர் உன் மேனியை நூசிரினர் - என்ற
 ஆணவ அழகு திமிரோடி உள்ளது
 ஏய்! ஆயிரம் வினா கூடால கொண்டு - என்
 குரிய கண்மீனை கயவரிட தோழுதல்
 கல்நெஞ்சுக்காரியை!
 இன்று நான் சொல்கிறேன்
 பாசம் எனும் தாட்கையானது
 வேஷம் போடும் கொவல்காரி!
 தோழியென்று எதனை
 கொஞ்சியிருப்பேன்
 உன் மேனியில்லை என்னை
 உனக்கு முத்தமிட்டிருப்பது
 இரவோடி உன்னை
 இரைதேட வந்த
 என் தந்தை எங்கே
 என் தோழியே சொல்லடி

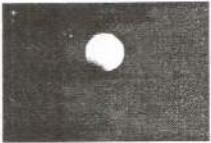
எனக்கு நீ யார்?

எட்டாத தூரம் நீயிருக்கிறாய் - உன்னை
எட்டிப்பார்க்க துடிக்குது என்மனம்
வில்லான உன் விழிகளால்
அம்பலே தெடுக்கிறாய் என் விழியை
பாசத்தின் வலையால் - என்
மனசை இணைக்கிறாய்
உன்குரல் கேட்டதும்
என்னுள் எதே மாற்றமாகுதடா
போதும் எடா உன் மெளனம்
பேஹத எனக்கு பதில் சொல்லடா
எனக்கு நீர் யார்?

நிலவுகள் தேயலாமா?

வானிலே திங்களும் மதியும் மறைந்தால்
 வையகத்தில் ஓளி வீசிடுமோ
 கிழும் மின்னவும் இல்லையெல்
 மக்களைத்தான் மழை தொட்டிடுமோ
 மழியில் சுமந்தவனும்
 மார்பில் அகணத்தவனும்
 மறைந்தால் மலர்ந்திடுமோ - இந்த
 மங்கையின் வாழ்க்கை
 சொல்லம் தேவியே - இல்லை
 என்கன கொல்லம்
 படைத்து விட்டு போகவே - என்கன
 பாரினில் படைத்துவிட்டாய்
 என்போன்ற பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர் இருப்பின்
 யான் எங்கு செல்வேன் அம்மா
 நல்லவை சொல்லிதார் அன்னனயில்லை
 நன்பனாக பழகிக் கொள்ள
 தந்தையில்லை
 நான் செய்த பாவம் என்ன
 ஏன் என்கன சோதிக்கிறாய்
 என் வாழ்வை ஞந்தாகினாய்
 கண்கள் ஒன்றி சூரியனுடைக்கிவிட்டாய்
 வழிகாட்டுகளை பறித்துவிட்டாய்
 விழிமுடி நீதுயில்கிறாய்
 வழியேன்று சொல்லம் எனக்கு
 இல்லையெல் என்னன கொல்லம்

பெண்ணைன் சட்பொருளா?

விற்கின்ற விதையாட்டு பாம்மைக்கு
விதை பேசும் கூட்டம்
விலாவாக உளிவீகம் மாதுக்கு
நிராக எதும் விதையுள்ளதோ
சிமத்தூர் மாப்பிதைக்கு
சிதைக்குடும் பெண் வேணுமாம்
அடஞ்சாவம் பிடித்த வூடுவர்களே
அத்தனைக்கே விதைபேச துணிக்கீர்களே
பெண்ணின்றி இப்புழியில்
பொன் கேட்க பிறந்தீரோ

பெண்ணின்றி இயங்காது பூழி - அதை

புரிந்து கொள்ளடா வூடுவனே
சட்டேன்று நிதைக்கு விட்டாயோ...
சட்பொருளை உணர்ந்து விட்டாயோ
சற்றை தீய்திப்பார்பா அவனை
சிறும் பாம்பாய் தீய்திருவாள்
சரிக்கிரம் பதைக்கும்
தேசத் தாயாவாள்

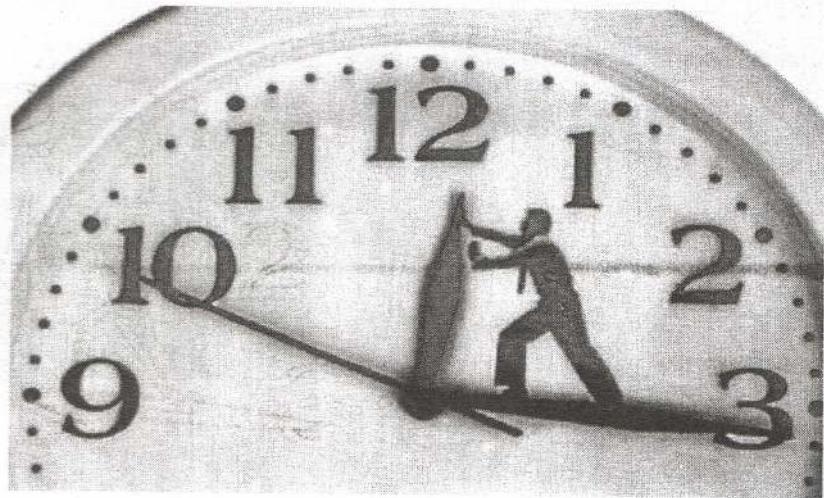
அநாத

நாத நாத
 நான் ஒல்க்கறதே அநாத
 யார் அநாத
 யார் சொல்கிறார்கள்
 உடலைய இழந்தவனையா - இல்லை
 உருவமைய இழந்தவனையா
 உர்குள்ள வரு - அவன்
 உடலுக்கு சொந்தம் அவன்தான்
 பெய்ஞர் அநாத
 இல்லவே இல்லை

நேரமில்கல்

கழகார முன் ஓடுகிறது
 காலத்தைக் காட்ட
 மனிதன் ஓடுகிறான்
 ஓய்வின்றி
 பணம் பணம் என்று
 பாசத்தை மறந்து
 இன்று யாரும் அற்று நிற்கின்றாய்
 நின்மதியை இழந்து

கனவுகளைக் கலைக்காதீர்

கலைக்காதீர் கலைக்காதீர் - என்

கனவுகளைக் கலைக்காதீர்

நனவாக ஆசைகள்

கனவில் நடக்கட்டும்

சுதந்திரம் காணலாம்

சுந்தர அழகையும்

தனியேரு உலகம் இது

தாய் மடியில் உறங்கும் காட்சி

யாருக்கும் அடிமையில்லை

யாருக்கும் பயமில்லை

தனிமையில் வாழும்

தன்னிகரற்ற வாழ்விது

கலைக்காதீர் கலைக்காதீர் - என்

கனவுகளை கலைக்காதீர்

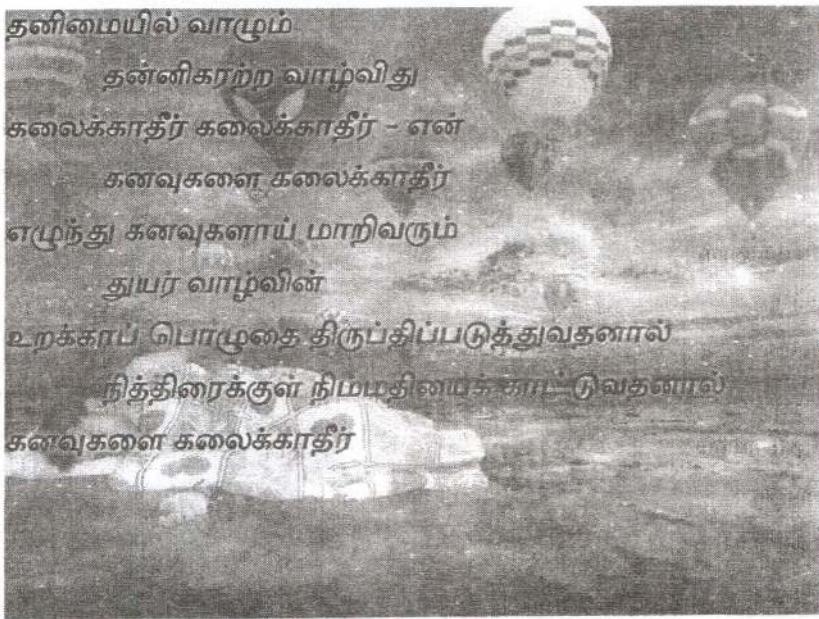
எழுந்து கனவுகளாய் மாறிவரும்

துயர் வாழ்விள்

உறக்காப் பொழுதை திருப்திப்படுத்துவதனால்

நித்திரைக்குள் நியமதினமிக்காட்டுவதனால்

கனவுகளை கலைக்காதீர்

சுத்தியமே தீயாய் மாறு

உன்மைகள் மறையுத்துடி

உத்தமிலைஞாடி உறங்கிறாய்

பொய்மைலை வெல்லுத்துடி

நூர்மைலை சாகுத்துடி

கன்யாகடை கட்டுடி

கையில் தூராகடன் நிற்கின்றாய்

உன்னையல்லைநீதியின் தேவதை

என்கிறார்கள் மக்கள்

உன் முன்னை பொய்மைலை வெல்லுத்துடி

வாய்மைலை சாகுத்துடி

உயிரை பறித்தவன் வெளியை

உயிரை பறிகொடுத்தவன் உள்ளை

காசை காட்டி மேசம் செய்கின்றனர்

உன் கன் முன்னை

உன்மைகள் மறையுத்துடி

உத்தமிலைஞாடி உறங்குகிறாய்

கன் கட்டை அவிழ்த்து விடு

கள்வரை கொன்று விடு

தேவதைலை தீயாய் மாறுது

தேசத்தின் நீதியை நிலைநாட்டு

கிறுதி தாலாட்டு

போய் வாரும் மன்னவரே
புறத்தலே போய் வாரும்
பஞ்சதலையணையே - உன்
தலைக்கு மடியாகிற்கு
கண்விழித்து நடமாடியவனே
கைகட்டி துயில்கிறீரோ
ஏய்தவன் அம்பில்
ஏகலனுக்கு இரையானீரோ
போய் வாரும் மன்னவரே போய் வாரும்
புறத்தலே போய் வாரும்

ஆறடி வாழ்க்கை இன்று
அடங்குதே மன்னுக்குள்
நூற்றிலே வாழ்வீரன்றீர் - இன்று
நொடிப் பொழுதில் போனதேனோ
உம்மை தூற்றிய சொந்தம் - இன்று
தேற்றிடவே வந்தனரே
ஜியனே! கண்திறவும்
அழுகைகுரல் கேட்கலையோ
போய் வாரும் மன்னவரே
புறத்தலே போய் வாரும்

பூப்படைகட்டியல்லோ
புதுக்குளியல் போட்டல்லோ
மணக்கோலம் போட்டல்லோ
மாப்பிள்ளையாய் துயில்கின்றீர்

வாழ்த்துவார் இங்கில்லை
 வாய் நிறைய ஒப்பாரி
 ஜயனே! விழிப்பீரோ
 ஆறுதல் தருவீரோ
 போய் வாரும் மன்னவரே
 புறத்தலே போய் வாரும்

உயிரோடு இருக்கையிலே
 உன் பெருமை சொல்லலயே
 துயில்நீ கொள்கையிலே
 மார் அடித்து சொல்லுகின்றனரே
 ஜயனே! போதுமடா
 யார் இனியுள்ளார் எனக்கு
 போய் வாரும் மன்னவரே
 புறத்தலே போய் வாரும்

நிழலாக நிற்பேன் என்றவனே - இன்று
 நிலைகுலைய வைத்ததும் ஏனோ?
 பிறந்ததும் ஆராரோ தாலாட்டு
 இறந்ததும் ஒப்பாரி தாலாட்டு
 மனித வாழ்க்கை மன்னில்தான்
 மரணம்தான் சொல்லுதே
 விழியோடு நீர் வழிய
 வழியோடு நான் அனுப்புகிறேன்
 போய் வாரும் மன்னவரே
 புறத்தலே போய் வாரும்

ஊருக்கு உபதேசம்

மனிஞன் தான் வாழ்கிறானோ

இல்லயோ

ஊரை டட்டுச் சிருத்த முயல்வன்

அவளில் கிருப்பதை அறியான்

அடுத்தவனை கேள்வி கேட்க துணிவன்

தன்னை சிருத்த நினைக்கான்

ஸ்ரவனை சிருத்த வந்திவான்

ஊருக்கு உபதேசம் எய்ய வந்திவான்

அவனுக்குள் கிருக்கும் சாக்கடையூ

யர் சிருத்துவர்

கொலையின்றி அமையாது உலகு

இறப்பு பிறப்பு

மனித வாழ்வின் துடுப்பு
கருவிலே உருவான தன் சிகிவை
கல்நெஞ்சுடன் கொல்லும் தாய்
பணப் பேராசையால்
பாசத் தம்பியை கொல்லும் அண்ணன்
படிப்பு பெறாமையால்

பகையாகி கொல்லும் நன்பன்
காதலெனும் பாசத்தால்
கட்டைசியில் தற் கொலை செய் யும்
காதலர்கள்
காம பசிக்கு இரையாகி
கொல்லப்படும் மாதுகள்
சொத்துக்காக ஆசைப்பட்டு
சொந்தத்தை கொல்லும் உறவுகள்
கட்டிய மனைவியை

கள்ளக் காதலிக்காக கொல்லும் கணவன்
கொலைகளும் வதைகளும் வாழுவதே
உலகினுயிர் என்பதை மறைத்து விட்டு
கங்கை காவேரி நீரினால் மந்திரித்து
மன்னைப் புனிதமாக்கும்
பூமா தேவியே மனிதத்தை

வேலை தெடும் வேலை

படித்த தோ MA
 பல மாடிகட்டிடத்தின் முன்னே காத்திருப்பு
 விடிந்ததும் வேலை தேடி
 வெறுமையோடு திரும்புகிறேன் அந்தியிலே
 தேய்ந்ததே என் கால்கள்
 சோர்ந்ததே என் மனம்
 தேடித் தேடி அவைந்து
 தேவெதே வேலையாகிற்று
 வேலை தேடும் என் வாழ்க்கை

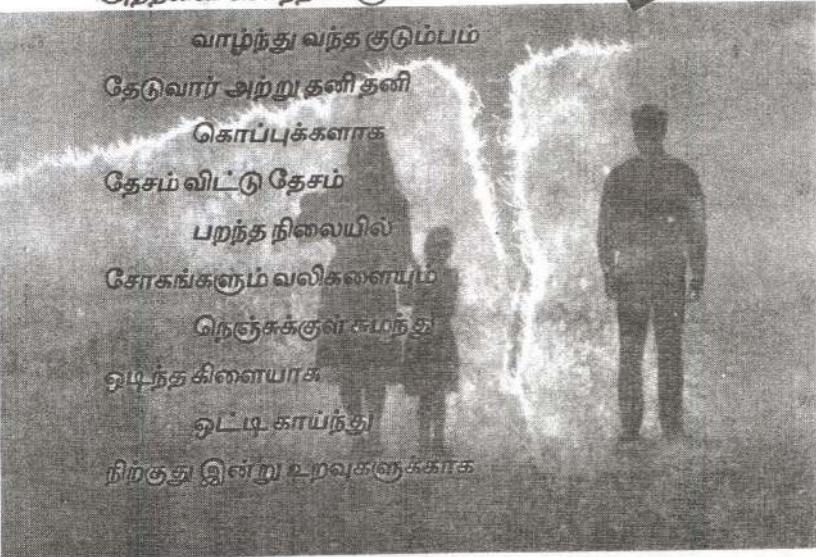
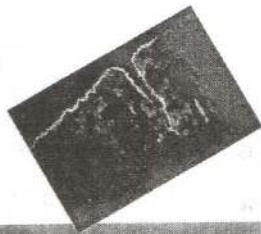
முகமூடி வாழ்வு

உங்கள் முகங்களுடன்
 உங்களைக் காணலாமா?
 உண்மையான உங்களது
 முகங்கள் எங்கே?
 உணர்ச்சிகளை மட்டும்
 உணருமுடிந்திடுமா?
 முகங்களின் மேல் நித்தம்
 முகமூடி அணிகின்றீர்
 முகங்களிலே வெவ்வேறு
 முகமூடி புணக்கின்றீர்
 இனம், மொழி, சாதி, அரசியல்
 நவீனம், உலகமயமாதல்
 எனும் கடைகள்
 ஒவ்வொரு விதமாக ஒருவாக்கும் முகத்திரைகள்
 எப்படி நீர்வாங்கி
 ஏற்றபடி அணிகின்றீர்?
 முகமூடி யே இன்று முகமாயும்
 சிலர் நின்றீர்!
 தலைநிமிர்ந்தே எல்லோரும் நிற்கின்றீர்!
 உங்கள் முகங்களுடன்
 உங்களைக் காணலாமா?
 உங்கள் முகங்களிலே
 உண்மையான உங்கள்
 உணர்ச்சிகளை மட்டுமே உணருமுடிந்திடுமா?

ஒட்டுறவு காய்ந்த உலகு

அன்று விருட்சமாக கிளைவிட்ட குடும்பம்
 இன்று ஓடிந்து போன பட்ட மரமாக
 கூட்டு குருவிகளாக வாழ்ந்தவை
 தூரதேசம் சென்றதால் வந்தவை
 நான்கு திசையிலும் சிதறிய
 கண்ணாடி துண்டுகளாக இன்று
 வெளிநாடு சென்றதால் வந்தவை
 கொண்டாட்டம் என்றாலே
 கோலகலதிருநாள் அன்று
 மாமன் மைத்துளர் சித்தப்பன்
 மாமியார் மருமக்கள்
 அண்டை வீட்டார்
 அத்தனை சொந்தங்களும்

வாழ்ந்து வந்த குடும்பம்
 தேவோர் அற்றுதனிதனி
 கொப்புக்களாக
 தேசம் விட்டு தேசம்
 பறந்த நிலையில்
 சோகங்களும் வலிகளையும்
 நெஞ்சக்குள்ளமந்து
 ஓடிந்த கிளையாக
 ஒட்டி காய்ந்து
 நிற்குது இன்று உறவுகளுக்காக

யாருக்குத் தெரியும் என் நிலை

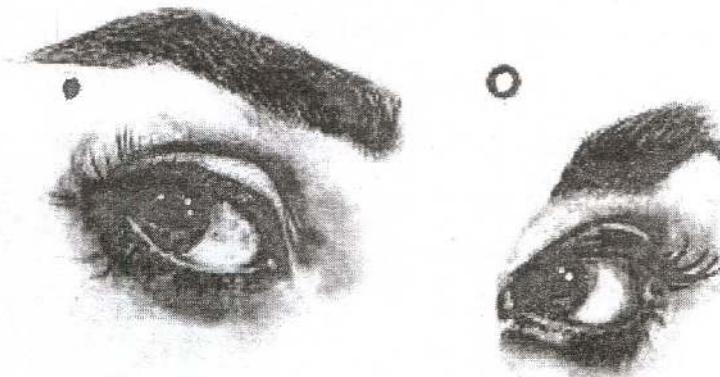
சாலை ஓரத்தில்
 சமிக்கு விளக்காய் நானும்
 நானும் பொழுதும்
 நான் காணும் தாட்சி
 வேகத்தின் நடுவே
 வேதனையின் நிடத்தம்
 ஒடுக்கின்ற ஒட்டம் என்ன
 ஓரளவும் பயமின்றி
 வேகமாய் வந்து
 மோதியும் ருட்டியும்

வீதியில் கறைபழை
 விபத்துக்குள்ளாக
 செங்குருதி கசியலே
 சட்டென்று உயர்போகுது
 அப்பெப்பா தூவர்களின்
 அவலாவிகள் நான் கண்டு
 நானும் பொழுதும்
 நான் படும் பாடு
 யார் அங்கார் தீதனை?

மெளன விழி

காற்றோடு பேசும் விலைவ
மெளனங்கள் ஏன்டா
கன்னோரும் காதல் வந்தும்
குழியங்கள் தான்டா
மன்னோடு சாய்கிழேன்
கன்னோரும் ந்தான்டா
விள்னோடு மொழினேன்
விள்கற்கள் நியடா
கையகளில் தூக்கமில்லை
கிருந்தும் உறங்கவில்லை
அருகினில் நியும் கீல்லை
கிருந்தும் நாலுமில்லை
மெளனமீம் போதும் போதுமடா
வார்த்தைகள் தீவையில்லை

இரண்டாம் உலகம்

எங்கே தொடருமோ
 எங்கே முடியுமோ
 யாரு சொல்லுவார்
 மனிதன் எங்கேயோ
 சாமியும் இங்கு இல்லை
 கல்லறையும் இங்கு இல்லை
 மனிதனை மனிதன் தின்று வாழுவதோ

இயந்து

இரத்த ஆறுகள்
 மேவி பாடுமே
 தாக ஊற்றுக்கள்
 செந்நீர் ஆகுதே
 தாயே தாரமாய் வாழும் தொடருமே
 பூக்கள் எல்லாம்

இதய வாசலில் கல்லறைக் கதவுகள்
 துளைகள் இட்டு மனிதனைத் தேடுமே
 கோவில் சுதவின் துளைகளால்
 இறைவன் கருணை கேட்டுமே
 தாயின் முகத்திலே
 பேய்முகம் தோன்றுமே
 தந்தையின் வைப்பாட்டி
 மனைவியாய் மாறும்
 குங்கை ஆற்றில் சடலங்கள் குவியுமே
 அகோரி எல்லாம் காமனாய் மாறுமே
 பசிக்கு பண்ணம் மருந்தாய் மாறும்
 காதலகாற்றோடு தொலைந்து போகும்
 மெய்ஞாளம் விஞ்ஞானத்தை சாரும்
 விஞ்ஞானம் செவ்வாயில் முடியும்
 இரண்டாம் உலகம் மனிதன்
 கரிய நெஞ்சோடு முடிய
 மீண்டும் தொடரும் இவ்வுலகம்

உணர்வு

பிடித்தது நீயா இல்லை போய்
 பிரமித்து போய் நிற்கின்றேன் இன்று
 அருகிலே ந் இல்லை - ஆனால்
 அலைகிறதே என் நெஞ்சம்
 உன் நினைவுகளோ என்னன
 தினம் தினம் கொல்கிறது

எழுந்திடு பெண்ணே

காலைக் கடற்கரையில்
 கரைதெரியாக் கலங்கரைபோல்
 நிறம் புகைசாத்தி நாதியற்று
 எழுங்கும் அகவிகையே..... அழகமுதே!
 கண்ணுறங்கிக் கிடக்கின்றாய்
 ஏன் இன்னும் நீயாக்கிளம்பவில்லை?

சரிநிகர் சமத்துவம்
 உனக்குண்டு
 பெண்ணே! விழித்திடு
 ஏன் அழுகிறாய்
 எதற்குதயங்குகிறாய்

இன்று சேலையில்லா நிலவுகளின்
 மெய்காண ஏங்கும் மீசைக்காளைகளின்
 ஆணவத்தினை அழித்திட
 ஆளிபோல் எழுந்திடு
 பணம் பாசம் காட்டி
 பறித்திடுவர் உன்னையே

முடிந்தது உன் வாழ்க்கையென என்னாதே
 முடியும் வரை போராடு
 ஆளின் வலிமை உனக்குண்டு
 ஆள்மனதில் உறுதிகொண்டு போராடு

ஊங்கி நிற்கும் நிலை

ஈன்றிட்ட தாயே

இல்லவே இல்லை
சேற்றினிலே வீசப்பட்ட
சிசுக்கள் அவர்கள்

தேற்றுவர் யாருமின்றி

தெருவிலே விடப்பட்ட நிலையில்
அம்மா அம்மா என்று
அம்மணத்துடன் அலையும் குழந்தைகள்

கல்லான பெண்களே

கள்ளங்கள் செய்து
கடவுளின் வரங்களை

தறையாக்காதீர்கள்

உன் ஆசை நூற்றிற்கு
உயிரோடு விளையாடாகே
கண்ணான உளி பிள்ளையை
கருணையின்றி வசாத்துகுப்பையில்
வீசு மனமாப்படி வந்தது உவக்கு

அன்று அநிவாய் நீ

ஆகையோடு சுசந்து நின்று
 அதுதி யோடு என்று தேந்த
 அன்போடு பேணி வளர்த்து
 அறிவைப் பற கல்வியு ப்டி
 அழுகிய துணை தேடி
 அவ்வோடு கிணற்று வைத்து
 உன் அன்னை!

அறிவு குழந்த ஸனிது னே
 அழுகு மனைவிக்கு அடிமையாகி
 அனைத்துதூயும் றந்தாய் டடந்துதயாக
 உன்னை

பற்ற தாய் எவ்வே
 உன்னை
 வர்த்த தந்தை எவ்வே
 எனும் தேடல்
 குல்லையா குங்கே!

கிளதை குனிக்கும்
 குனியவே
 நூயும் ஒரு நாள் வயோநிபன் ஆவைய்
 அன்று நீ அறிவாய்!

இனி யார் உள்ளர்

என்னத்தை சொல்வேன் - எந்தன்
 நெஞ்சத்தின் நெருடல் தன்னை
 பேண மைகொண்டு
 பேப்பர் மேல் எழுதித்தள்ளி
 சாமத்தின் நேரம் தன்னில்
 சாந்தி நான் கொள்ளும்போது
 பேப்பரும் தீர்ந்து போகும்
 பேண மையும் தீர்ந்து போகும்
 என் ஆத்மாவும் சாந்தி கொள்ள
 ஆரிதை அறிவார் அப்பா?
 தன்னம் தனியே
 தனிமையில் உன் நினைவுகள்
 தட்டி எழுப்பவோ
 நீ இங்கு இல்லை
 சிறு சிறு என் குறும்புகளை ரசிக்கவோ
 சிரித்துப் பேசவோ
 நீ இங்கு இல்லையப்பா
 உன் நினைவுகளே - என்
 கண்ணீரில் மிதக்குதப்பா
 இன்பமும் துன்பமும்
 இனி யாரிடம் நான் பகிரவேன்
 யார் இனி எனக்குள்ளர்

கிடு நியாயமா?

கல்லூர்க்குள் உயிர்வெளாகுத்து
 கடவுள் என்றாய்
 மூன்றாக்குள் பூத்த பொறு
 ரோஜா என்றாய்
 நீர் வற்றியது
 குளம் என்றாய்
 குணம் மதறந்தது
 மகிழ்ச்சி என்றாய்
 ஒலை உதிர்ந்தது
 மரம் என்றாய்
 உடலின் அங்கம் திறந்தது
 ஏன் "ஊழம்" என்கிறாய்

பேரனாயே ஆயுதம்

நலிட்ட என்கையில் அஸரங்க இல்லை - என்
நவவில் புயலங்க உள்ளது
வான் கொண்டு கொய்யும் தலைகளை
காங்கி சொல் கொண்டு விட்டதினுவேன்
என் உள்ளத்தில்
ஏனும் உண்கைகளை
பேரனையவும் ஆயுதம் கொண்டு
பூட்சி செய்வேன் நானும்

என்னென்று என்னை படைத்தாய்?

இறைவா பெண் என்ற

என்னெனப் படைத்தாய்

என்னென்று என்னெனப் படைத்தாய்

கண்ணிருந்தும் குருடாகி

காவியமும் படைக்கவில்லை

உன்பாதம் நான் பணிந்து

உன்புகழ்தனைப் பாடி

நித்தமும் புலம்புகிறேன்

இல்லை தெரியாமல்தான் கேட்கிறேன்

பெண் என்று ஏன் படைத்தாய் என்னை

உள்ளமும் நான் வேண்டேன்

என் குற்றமும் நான் விளம்பேன்

உன்பாதமேதஞ்சம் என்றேன்

யார் முற்றமும் நான் செல்லேன்

என் நோயிற்கு மருந்தும் நீ

என் விதி எழுத்து

இறவா என்னென்று என்னெனப் படைத்தாய்

உன்னம மகளே

பார்க்கின்ற பூமியிலே
பார்க்கிறதை நம்பிடாதே மகளே!
வஞ்சகர்களும் கொள்ளளயரும்
வாழுகின்ற பூமியம்மா தீரு
நம்பவைத்து உன்னனயே
நாசம் செய்யும் மனிதக் கல்டமம்மா
சொந்தம் என்று உறவாழ – உன்னன
சேற்றிலே மாய்த்திருவர்
அன்பென்று வசைபாழ – உன்னன
அழுகையிலே இழுத்திருவர்
பொல்லாத மனிதர் தீடத்தில்
பெண் மகளே கவனமாய் தீருந்திரு
உன்னம மகளே – தீவை
உலகில் உள்ளதற
உத்தமியே கவனமாழ

ஏற்றம்

நாளுக்கு நாள் ஏற்றம்
 நம்மவர் வாழ்வு வட்டம்
 பால்மா முதல் ஏற்பொன்ன் வகை
 பலஷட்டங்கு நிலைவாசி
 பண்ணிற் கடியது
 பச்சில் உயர்
 எப்போது காற்று
 எம்மவர் வாழ்வன் நிலைக்கு

எமக்கு மட்டும் ஏன் கிந்த நிலை

அன்றோரு காலம் நாம்

அமைதியை இழந்தோம்

பயத்தில் வாழ்ந்தோம்

பதுங்கிக் கிடந்தோம்

உறவை இழந்தோம்

உடைமையை இழந்தோம்

உரிமையையும் இழந்தோம்

போர் என்ற போர்வையால்

மீண்டும் குடியேறினோம் - நாம்

நின்மதியாய் வாழ்வதற்கு

விட்டனரா நம்மை

இல்லவே இல்லை

கடத்தல் கும்பல் ஒரு பக்கம்

கற்பழிப்பு கும்பல் ஒரு பக்கம்

கபடி ஆட்டம் ஆடுகின்றனர்

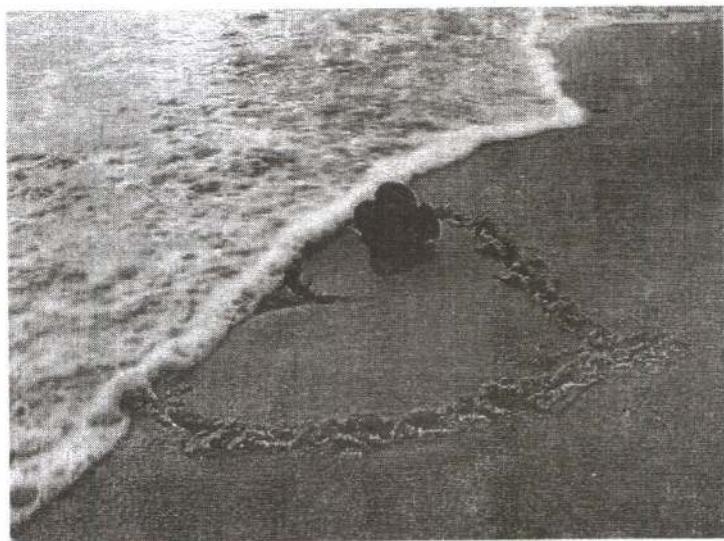
எம்மை வைத்து கண்வித்தை காட்டுகின்றனர்

தமிழர் என்ற எங்களின்

தலை எழுத்து இதுதானா

ஏன் எமக்கு மட்டும் இந்த நிலை?

அலையில் அழிந்த அழுகு

உன்றுள் தேழ்யார்க்கிறேன்

உன்னையல்ல யினங்களை

அழகான மனல் வீடு செய்த

அழுகு ஓவியங்கள் எங்கே

மாழவீடுகளிலும் மன்குடிசைகளிலும்

மகிழ்ந்த உறவுகள் எங்கே

கருங்கடல் ஏன் வந்தாய்

கழுவிச் சௌற்றாய் என் சொந்தங்களை

உன்றுள் தேழ்யார்க்கிறேன்

சுவடுகளை அல்ல என்

சொந்தங்களின் நினைவுகளை

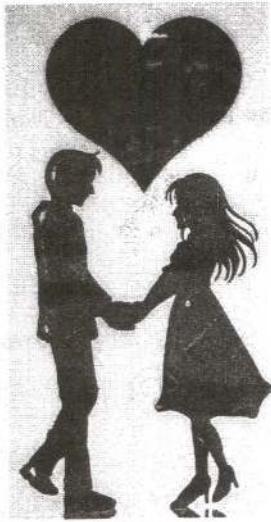
நானும் எழுதுகோலும்

வெள்ளள நாளிலே
உன் முனை பிழத்தேன்
என் மனதை திறந்து விட்டாய்
என் உணர்வை கொட்டுகிறான்
காவியினும் சொற்களால்
கவதலைய தீர்க்கிறேன் உன்னிடம்
அன்பு கொள்வதும் - நான்
உன்னிடம் தான்
ஆதைய சொல்வதும் - உன்னிடம் தான்
போதனை பெறுவதும் உன்னிடம்தான்
அதனால் நான் - நான்
உன்னனயே காதல் செய்கிறேன்
காவியலே உன் யீது
மோகம் கொண்டிருள்ளேன்

காதல்

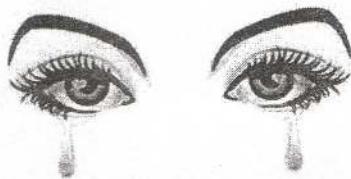
பூக்கின்ற பூலேல்
 வய்சுக்கு காதல்
 காஞ்சிப்புற பட்டுலேல்
 காச்சட்டைக்கு காதல்
 காற்றுக்கு தென்றல்லேல்
 குமைக்க காதல்
 வானுக்கு ஏவ்வேல்
 மொழ்த்துவியாகிட காதல்
 எனக்கு உத்தவை
 குறைந்திட காதல்

விழி நீருக்கொழு வழி சொல்லு

பூக்கின்ற மெட்டை
 பறிக்க உனக்கு உரிமை தந்தது யாரு
 உங்கள் வேட்டைக்கு எங்கள்
 நங்கையரோ கிடைத்தனர்
 தங்கையை குறையாட
 எப்படி மனம் வந்ததா உங்களுக்கு
 அண்ணன் என்று எத்தனை முறை
 கெஞ்சி இருப்பார்கள்
 அப்பாவி நங்கையர் வாழ்வை
 சிதைத்திட்ட நாய்களே
 சட்டம் உங்களை தண்டக்காவிட்டாலும்
 சத்தியமாய் சொல்கிறேன்
 அவர்களின் கண்ணிருக்கு
 ஆண்டவரின் தீர்ப்பு உங்களுக்கு உண்டு

காலமிடும் கொலங்கள்

நல்லவன் என்று பெயர் எடுப்பது கஸ்டம் - நீ

நானிலத்தில் நல்வனாய் வாழ்வது கஸ்டம்
காலங்கள் உன்னை மாற்றிவிடும்

கள்வனாய் உன்னை சூட்டிவிடும்
குற்றங்கள் இன்றி

சுண்டிற்குள் நிற்பாய்
வெறுத்தோடி உன்மனம்

கல்லாகி விடும்
கோபங்கள் உன்னை சூழும்

கொலை செய்யவும் துணிந்திடுவாய்
அவசரப்படுவாய் அதிரிரப்படுவாய்

அதனால் அநாதையாக நிற்பாய்
பிணையுக்கு துணை போவாய் - கடைசியில்

பிணக்கிடங்கில் நீ நிற்பாய்
காலங்கள் உன்னை மாற்றிடும்

கவனமாய் கடந்து வாநீயும்

என் மனதை கொள்ளு கொண்டவனே!

எனக்குள் ஏன் வந்தாய்
எதற்காக என் கூடியம் தூஷக்கறது
உன்னை காண

கண்களால் மாயம் செய்தாய்
கண் எதிரே கிருந்தல்ல
உன்னை பார்த்ததும் – என்
உள் நெஞ்சல் படிப்பு
சீபாய் பறக்கின்றேன் – உன்னால்
சத்தை பிழத்தவள் போல் நற்கின்றேன்
என் மனதை கொள்ளு அழத்தும்
ஏன் பதில்ளீர் நற்கறாய்

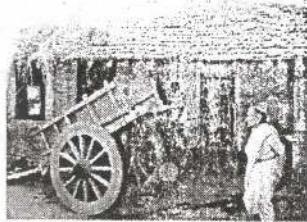
வாரசேந்திர வடிவமாறு

எட்டி எட்டி பார்த்தேன்
 எட்டவில்கல எனக்கு
 தட்டிக் கட்டி பார்த்தேன்
 நாண்டவும் முடியவில்கல
 கைகொடுப்பார் யாரும் இல்கல
 கையிலே பணமும் இல்கல
 அறிவை நான் கொண்டேன்
 அதனால் நான் ஓடினேன்
 மனதிலே உறுதிகொண்டேன்
 மாண்புடன் கல்வி கற்றேன்
 இலக்கியன தேடி ஓடினேன்
 இலக்சிய கருரயை அடைந்தேன் இன்று

விராமத்து வாழ்க்கை ஒரேயும்

எழிலும் அழுகும்
 எள்ளி நகையாடும் கிராமம்
 மண்குடிசைதடிக்குள்
 மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை
 மண்சட்டி சோறு
 மனமான மீன்குழம்பு வாசமும்
 மனத்தோடு உணவு உண்ணும்
 மகிழ்ச்சியான வாழ்வு
 காலையில் எழுந்ததும்
 களை பிடிங்கும் பெண்களின் அழகென்ன
 கடலிலே ஏலேலோ ஓசமிடும்
 மீனவரின் அழகென்ன
 சுதந்திரம் நிறைந்த
 சுதந்தரமான வாழ்க்கை
 கணவரின் வருகைக்காய்
 காத்திருக்கும் பெண்களும்
 கண்ணியவளை கண்கலங்காமல்
 காத்தருளும் ஆண்களும்
 மூல்லை, நெய்தல், மருதம், பாலை, குறிஞ்சி
 ஜுநிலம் ஒன்று சேர்ந்த
 புன்முறுகல் கொஞ்சம் கிராமத்து வாழ்க்கை

நட்பு

நம்பா நம்பா

நானை உ_னுதே தோழா
 உணாய் என்று ரிறந்து விட்டாலோ
 ஊரே உ_ன்னை ஏனாய் செய்யுதோடா
 தோன் வழுதையை கூழந்து விடாலே
 தோழானே எழுந்திட
 கிளக்கியம் அழிந்திடுமோ
 கிளக்குகள் கீன்றி
 சாதுதை படைக்கும் நாயகன் நீதோன்
 சஞ்சயம் ஏதற்கு உ_னக்கு?

பயணம்

வாழ்வு என்ற பயணத்தின் பாதியை
 மனம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ
 நாம் ஏற்கத்தான் வேணும்

கருவிலே உருவாகி
 கால் தடம் பதித்த பூமியில்
 காலங்களே மாற்றுகின்றது
 கலரான நம் வாழ்வை

மலர்ந்ததும் தவள்வதும் மண்ணில்தான்
 மடிந்ததும் தவில்வதும் மண்ணில்தான்
 மரணம் என்னும் பயணம் - உன்
 மனதுக்கு சொல்லும் பாடம்

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
 எதற்காக ஓடுகிறாய்
 பணம் பணம் என ஓடுகிறாயா - கடைசியில்
 பின்மாக தான் கிடப்பாய்
 வாழ்கின்ற காலத்தை அன்பாக்கி விடு
 வருகின்ற காலத்தை நீ அறியாய்

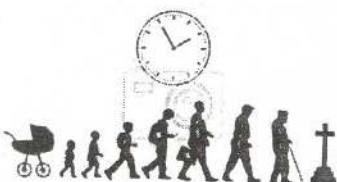
பூமியில் நீ வாழும் காலம்
 புரியாது மகனே உனக்கு
 எதை நீ விதைக்கிறாயோ
 அதை நீ அறுவடை செய்வார்
 எதை நீ அழிக்க நினைக்கிறாயோ
 அதுவே உன்னை அழித்து விடும்

நீ செல்லும் பாதை நீண்டது
 துண்பமும் இன்பமும் நிறைந்தது
 முடிந்தவரை வென்றிடு
 எப்ப போவாய்
 எப்படி போவாய்
 எதுவுமே உனக்கு
 அறியும் திறன் இல்லை

உன்னை கொண்டு - அவன்
 உழுதிடுவான் உலகை
 பயனை பெற்றதும்
 பயனில்லா கருவி ஆக்கிடுவான்

இதுவரை நீ கடந்தது போதும்
 இந்த யதார்த்தத்தை
 நம்பக் கடினமாக இருக்கும் தான்
 பாதி எப்படிப் போனது?
 நாள்தோறும் பயனஞ் செய்து
 வயதுங் கழிந்தது

நாட்கள் எல்லாம்
 பயனுள்ள நாட்களா?
 நகர்ந்த வயதேதுஞ்
 சாதனை செய்தாயா
 ஓடி ஓடி உழைத்தாலும்
 ஒடிந்து போவது மண்ணில்தான்
 வாழுகின்ற காலத்தில்
 அன்போடு வாழ்ந்துவிடு
 வருகின்ற மரணத்தை
 அறியமாட்டாய் மகனே

எழுவை மகளின் கொஞ்ச தமிழ் கல்க்கு வாழ்த்து

எழுதுவியின் எழுதுத்தாய்

ஏற்றமிகு கலைமகளாய்

கன்றையை படுத்துகிடும்

கார்க்கயாம் மேரி அஜந்தா

“கண்மழை” சொல்லவரும் சொற்கள் எனும்

கந்த்தூகுப்பின் பிரசவ வசர்தசையில்

“பயனம்” எனும்

பன்பட்ட கமிலரை பிரசவிக்கின்றாள் - ஒன்று

கலைநயமும் கருத்தாளரும் நிறை கன்றைக்களை

காலத்தன் தேவைகருதி - தன்

உறையை, அனுபவத்தை, ரூசிப்பை

உக்கமாய் தமிழ் எழுத்து - உங்கள்

கருங்களில் தவழ் ஸ்ட்டின்னாள்

பொருளாதார உலகில் - தன்

செல்வத்தையே செல வழித்திட - அர்யதமிழ்

செல்வத்தை வளர்த்தைகுக்க - முத்தமிழில்

கொஞ்சம் கவித்தைமழை தவளீட்டு - கவி

கோலோச்சும் ஒவள் பணி - தொப்புக்

வாழ் நாளெல்லாம் கண்ணாய் வாழ்ந்து

வாழுயிரும் புகழ் உடைத்து வாழ்க!

வாழ்த்து

ச.சுதாசனி (செயலாளர்)

ஊர்தாவற்றுறை பிரதேசசபை

ஊர்தாவற்றுறை

